

til de finansielle Forhold, nu skulde være fjernet. Afgørelsen af, hvorvidt Statens Finanser maa siges at være bedre i dette Øjeblik end i 1913, maa naturligvis som saa meget andet afhænge af de Øjne, der ser, men man føler sig ikke helt overbevist af den fremsatte Argumentation. Imidlertid kan der naturligvis være delte Meninger derom, og lige saa vel som den forhenværende Forsvarsminister kan have set forkert paa Forholdene, naar hans Argumentation gik i Retning af, at Staten ikke havde Raad til at foretage denne Foranstaltning, kan den nuværende Forsvarsminister se forkert, naar han hævder, at Staten har Raad dertil; det skal jeg lade staa hen. Der er derimod andre Ting, man ikke kan slippe udenom blot ved en Antagelse, det er nemlig Kravet om det Hospitals Størrelse, som der var Tale om den Gang, saafremt der skulde være opført et nyt Hospital paa samme Grund. Det fremgik af de Forhandlinger, der blev ført, at man foruden de 150 Sengepladser, der allerede forefindes i det bestaaende Epidemisygehus, skulde have ca. 600 Sengepladser i det nye Hospital, og at et saadant Hospital saa vilde koste $2\frac{1}{2}$ —3 Mill. Kr. Der er jo det paafaldende ved det, at nu kan man nøjes med 490 Sengepladser, idet der nu er beregnet 100 Pladser i Søværnets Hospital — jeg ser ganske bort fra, at der kan rummes mange flere —, 75 Pladser skal forbeholdes til epidemisk syge og 315 til almindelige syge, altsaa tilsammen 490. Det er dog vist ikke bekendt for nogen, at Sygdomstiltældene skulde være gaaet saa betydeligt ned siden 1913, at man nu kan indskrænke Hospitalspladsen til almindelige syge omtrent til det halve af, hvad vi behøvede den Gang. Det er heller ikke mig bekendt, at der er truffet saadanne Dispositioner indenfor Hærens Lægekorps eller Hæren i det hele taget, at de syge bliver anbragt hyppigere andre Steder nu end i 1913. Jeg kunde tænke mig, at de syge blev ude i Øvelseslejrene eller lignende Steder, hvor det nu er, derunder ogsaa de Folk, der hører hjemme i København. Det gaar paa samme Vis, naar man taler om Byggegrundens, Arealets Størrelse derude. Der blev den Gang sagt derom: Det er for lille. Nu er Forholdet det, at den højtærede Forsvarsminister, hvad jeg for øvrigt synes ganske med Rette, siger, at der maa forbeholdes 10—20,000 Kvadratmeter til et andet Formaal eller dog saaledes, at det ikke maa indtages til Benyttelse af det Hospitalsforetagende, som man nu staa i Begreb med

at udføre. Det falder ganske sammen med min Opfattelse i 1913, at Arealet er rigelig stort til et Hospital med 600 Senge. Hvorledes dette nu skal stemme sammen, er ret ufatteligt for ikke indviede. Enten maa de Informationer, som den daværende Minister har faaet, ikke være stemmende med de virkelige Forhold eller bero paa fejle Slutninger, eller ogsaa maa Forholdet være det, at det Hospital, man vil opføre nu, ikke er tilstrækkelig stort, og at man paa Rigsdagen kan vente, at naar Hospitalet, som formentligt vil blive opført, er færdigt, saa møder man med Krav om at faa et mindst lige saa stort Hospital til for overhovedet at kunne modtage de syge, der melder sig til Hospitalsbehandling, men derom kan maaske den højtærede Minister give os nogle Oplysninger.

Der er et andet Forhold, som jeg synes er stillet paa Hovedet, det er nemlig det, at det er udtalt, at den Bevilling, der gives her, ikke under nogen Omstændigheder maa overskrides; saafremt det viser sig, at man ikke kan skaffe de 315 Sygesenge, som skal være i det nye Hospital, saa maa man nedsætte Sengeantallet, for Beløbet staa fast. Hvis de 315 Sygesenge er det Minimumstal, som Lægekorpsen maa kræve, saa synes jeg ikke, at man kan gaa en saadan Vej, saa maa man lade Sengeantallet være den faste Faktor og det bevilgede Beløb være flydende.

Der kunde siges adskilligt mere om den Ting, men jeg skal ikke komme ind paa det for Øjeblikket, da jeg ikke kan udtale mig om vor endelige Stilling til Sagen. Den maa jo selvfølgelig tages under Hensyn til, om den Ordning af de omtalte Hospitalsforhold, som tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, er saa fortrinlig, at den bestaaende Lov bør bortfalde. Om dette maa der efter min Mening nærmere forhandles i et Udvalg. Det er ikke et Spørgsmaal, som med Udbytte kan drøftes videre her ved første Behandling.

Endvidere skal jeg bemærke, at selve Lovforslaget giver ingen Oplysninger om Hospitalets Beskaffenhed og Størrelse udover, hvad der er anført, at der skal være Plads til et vist Antal Sygesenge, og i de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger findes der heller ikke særlige Oplysninger som Vejledning til Bedømmelsen af hele Sagen. I Folketingsudvalgets Betænkning udtaltes det, at der foreligger en Række Planer, hvis jeg husker rigtigt endda hele 9 Projekter, og at der om disse Planers Brugbarhed har hersket stor Meningsforskel, der ikke